

॥ तैत्तिरीय संहिता ॥

॥ षष्ठमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे षष्ठमः प्रश्नः ॥

हिरण्यं राधो राध्यासमुमुत्र मधुमतीरा विंशतित्यष्टात्रिंशच्च ॥ 1 ॥

सुवर्गाय वा एतानि लोकाय हूयन्ते यद्वाखिणानि द्वाभ्यां
गार्हपत्ये जुहोति द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्या आग्नीध्रे
जुहोत्यन्तरिख्य एवा क्रमते सदोऽभ्यैति सुवर्गमेवैनं
लोकं गमयति सौरीभ्यामृग्भ्यां गार्हपत्ये जुहोत्यमुमेवैनं
लोकं समारोहयति नयंवत्यर्चाग्नीध्रे जुहोति सुवर्गस्य
लोकस्याभिनीत्यै दिवं गच्छ सुवः पतेति हिरण्यम् [1]

हुत्वोद्गृह्णाति सुवर्गमेवैनं लोकङ्गमयति रूपेण वो
रूपमभ्यैमीत्याह रूपेण ह्यासां रूपमभ्यैति यद्विरण्येन
तुथो वो विश्ववेदा वि भजत्वित्याह तुथो हं स्म वै विश्ववेदा
देवानां दखिणा वि भजति तेनैवैना वि भजत्येतत्तं अग्ने
राधः [2]

ऐति सोमच्युतमित्याह सोमच्युतं ह्यस्य राध ऐति

तन्मित्रस्य॑ प॒था न॒येत्या॑ह॒ शान्त्या॑ ऋ॒तस्य॑ प॒था प्रेतं॑
 चन्द्र॑द॒र्षिणा॒ इत्या॑ह स॒त्यं वा ऋ॒तः स॒त्येनै॑वेनां ऋ॒तेन॑ वि
 भ॑जति य॒ज्ञस्य॑ प॒था सु॒वि॒ता न॑यन्तीरित्या॑ह य॒ज्ञस्य॑ ह्ये॒ताः
 प॒था यन्ति॑ यद॒र्षिणा॒ ब्राह्म॑णम॒द्य रा॑ध्यासम् [3]

ऋषि॑मार्षेयमित्या॑हैष वै ब्रा॑ह्मण ऋषि॑रार्षेयो यः
 शु॒श्रु॒वान्तस्मा॑दे॒वमा॑ह॒ वि सु॒वः प॒श्य व्य॑न्तरि॒ष्यमि॒त्याह॑
 सु॒व॒र्गमे॒वैनं॑ लो॒कं ग॑मयति॒ यत॑स्व स॒दस्यै॑रित्या॑ह
 मि॒त्र॒त्वाया॑स्मद्वा॑त्रा दे॒व॒त्रा ग॑च्छत॒ मधु॑मतीः प्र दा॒तार॑मा
 वि॒श॒तेत्या॑ह व॒यमि॑ह प्र॒दा॒तारः॑ स्मो॑ऽस्मान॒मुत्र॑ मधु॑मती॒रा
 वि॒श॒तेति॑ [4]

वावै॑तदा॑ह॒ हिर॑ण्यं द॒दाति॑ ज्योति॒र्वै हिर॑ण्य॒ज्योति॑रे॒व
 पु॒रस्ता॑द्ध॒त्ते सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्यानु॑ख्यात्या अ॒ग्नीधे॑
 द॒दात्य॑ग्निमु॒खाने॑वर्तून्प्री॑णाति ब्र॒ह्मणे॑ द॒दाति॑ प्र॒सू॒त्यै
 हो॒त्रे द॒दात्या॑त्मा वा ए॒ष य॒ज्ञस्य॑ यद्धो॒तात्मानं॑मे॒व य॒ज्ञस्य॑
 द॒र्षिणा॑भिः स॒म॒र्धय॑ति॥ [5]

यजू॑पि य॒ज्ञ एक॑चत्वारि॑शच्च॥2॥

स॒मि॒ष्ट॒यजू॑पि जुहोति य॒ज्ञस्य॑ स॒मि॒ष्ट्यै यद्वै य॒ज्ञस्य॑ कूरं॑

यद्विलिष्टं यदत्येति यन्नात्येति यदतिकुरोति यन्नापि कुरोति
तदेव तैः प्रीणाति नवं जुहोति नवं वै पुरुषे प्राणाः पुरुषेण
यज्ञः सम्मितो यावानेव यज्ञस्तम्प्रीणाति षडृग्मियाणि जुहोति
षड्वा ऋतवं ऋतूनेव प्रीणाति त्रीणि यजूंषि [6]

त्रयं इमे लोका इमानेव लोकान्प्रीणाति यज्ञं यज्ञं
गच्छ यज्ञपतिं गच्छेत्याह यज्ञपतिमेवैनं गमयति स्वां
योनिं गच्छेत्याह स्वामेवैनं योनिं गमयत्येष ते यज्ञो
यज्ञपते सहसूक्तवाकः सुवीर इत्याह यजमान एव
वीर्यं दधाति वासिष्ठो ह सात्यहव्यो देवभागम्प्रच्छ
यत्सृञ्जयान्बहुयाजिनोऽयीयजो यज्ञे [7]

यज्ञम्प्रत्यतिष्ठिपा ३ यज्ञपता ३ विति स होवाच
यज्ञपताविति सत्याद्वै सृञ्जयाः परा बभूवुरिति होवाच यज्ञे
वाव यज्ञः प्रतिष्ठाप्य आसीद्यजमानस्यापराभावायेति देवा
गातुविदो गातुं वित्त्वा गातुमितेत्याह यज्ञ एव यज्ञम्प्रति
ष्ठापयति यजमानस्यापराभावाय॥ [8]

रख्यांसि प्रयाजानृतवो वै नमस्यन्तो द्वादश च॥3॥

अवभृथयजूंषि जुहोति यदेवार्वाचीनमेकहायनादेनः

क॒रोति॒ तदे॒व तैर॑वं यज॒तेऽपोऽव॑भृथमवैत्यप्सु वै वरु॑णः
 सा॒ख्यादे॒व वरु॑णम॒वं यज॒ते व॒र्त्मना॒ वा अ॒न्वित्य॑ य॒ज्ञः
 र॒ख्याः॑सि जिघा॑सन्ति॒ साम्ना॑ प्र॒स्तो॒तान्व॑वैति॒ साम॒ वै
 र॒ख्यो॒हा र॒ख्यं॑सा॒मप॑ह॒त्यै त्रि॒र्नि॒धन॑मु॒पैति॒ त्रय॑ इ॒मे लो॒का
 ए॒भ्य ए॒व लो॒केभ्यो॒ र॒ख्याः॑सि [9]

अ॒पं ह॒न्ति पु॒रुषः॑पु॒रुषो नि॒धन॑मु॒पैति॒ पु॒रुषः॑पु॒रुषो हि
 र॒ख्य॒स्वी र॒ख्यं॑सा॒मप॑ह॒त्या उ॒रुः॑ हि राजा॒ वरु॑णश्च॒कारे॒त्याह॑
 प्र॒ति॒ष्ठि॒त्यै श॒तं ते॒ राज॑न्भिष॒जः स॒हस्र॑मि॒त्याह॑ भेष॒जमे॒वास्मै॑
 क॒रोत्य॑भि॒ष्ठितो॒ वरु॑णस्य॒ पाश॑ इ॒त्याह॑ वरुणपा॒शमे॒वाभि॑
 ति॒ष्ठति॒ ब॒र्हि॒रभि॒ जु॒हो॒त्याहु॑तीना॒म्प्रति॑ष्ठि॒त्या अथो॑
 अ॒ग्नि॒व॒त्ये॒व जु॒हो॒त्यप॑ब॒र्हिषः॑ प्रया॒जान् [10]

य॒ज॒ति प्र॒जा वै ब॒र्हिः प्र॒जा ए॒व वरु॑णपा॒शान्मु॑श्च॒त्याज्य॑भागो
 यज॒ति य॒ज्ञस्यै॒व च॒ख्यु॑षी॒ नान्तरै॑ति॒ वरु॑णं यज॒ति
 वरु॑णपा॒शादे॒वैन॑म्मुश्च॒त्यग्नी॒वरु॑णौ यज॒ति सा॒ख्यादे॒वैन॑
 वरु॑णपा॒शान्मु॑श्च॒त्यप॑ब॒र्हिषा॒वनू॒याजौ य॑ज॒ति प्र॒जा वै ब॒र्हिः
 प्र॒जा ए॒व वरु॑णपा॒शान्मु॑श्च॒ति च॒तुरः॑ प्रया॒जान् य॑ज॒ति
 द्वा॒वनू॒याजौ षट्॑थ्सम्प॑द्यन्ते॒ षड्वा॑ ऋ॒तवः॑ [11]

ऋतुष्वेव प्रति तिष्ठत्यवभृथ निचङ्कुणेत्याह यथोदितमेव
वरुणमव यजते समुद्रे ते हृदयमपस्वन्तरित्याह
समुद्रे ह्यन्तर्वरुणः सं त्वा विशन्त्वोषधीरुताप
इत्याहाद्विरेवैनमोषधीभिः सम्यञ्च दधाति देवीराप
एष वो गर्भ इत्याह यथायजुरेवैतत्पशवो वै [12]

सोमो यद्विन्दूनाम्भरुष्येतपशुमान्थस्याद्वरुणस्त्वेनं
गृह्णीयाद्यन्न भरुष्येदपशुः स्यान्नैनं वरुणो गृह्णीयादुपस्पृश्यमेव
पशुमान्भवति नैनं वरुणो गृह्णाति प्रतियुतो वरुणस्य पाश
इत्याह वरुणपाशादेव निर्मुच्यतेऽप्रतीरुष्यमा यन्ति
वरुणस्यान्तरहित्या एधोऽस्येधिषीमहीत्याह समिधैवाग्निं
नमस्यन्त उपायन्ति तेजोऽसि तेजो मयि धेहीत्याह तेज
एवात्मन्धत्ते॥ [13]

वे समष्टे पुमानेवास्य यमेव रुन्धे त्रिंशच्च॥4॥

स्फ्येन वेदिमुद्धन्ति रथारुखेण वि मिमीते यूपमिमिनोति
त्रिवृतमेव वज्रं सम्भृत्य भ्रातृव्याय प्र हरति
स्तृत्यै यदन्तर्वेदि मिनुयाद्देवलोकमभि जयेद्यद्वहिर्वेदि
मनुष्यलोकं वैद्यन्तस्य संधौ मिनोत्युभयोर्लोकयोरभिजित्या

उपरसम्मिताम्मिनुयात्पितृलोककामस्य रश्नसंमिताम्मनुष्यलं
चषालसम्मितामिन्द्रियकामस्य सर्वांश्समान्प्रतिष्ठाकामस्य
ये त्रयो मध्यमास्तान्श्समान्पशुकामस्यैतान् वै [14]

अनु पशव उप तिष्ठन्ते पशुमानेव भवति व्यतिषजेदितरान्प्रज
यं कामयेत प्रमायुकः स्यादिति गर्तमितं तस्य
मिनुयादुत्तरार्ध्यं वर्षिष्ठमथ हसीयाः समेषा वै
गर्तमिद्यस्यैवम्मिनोति ताजक्प्र मीयते दखिणाध्यं
वर्षिष्ठमिनुयात्सुवर्गकामस्याथ हसीयाः समाक्रमणमेव
तत्सेतुं यजमानः कुरुते सुवर्गस्य लोकस्य समष्टौ [15]

यदेकस्मिन् यूपे द्वे रश्ने परिव्ययति तस्मादेको द्वे जाये
विन्दते यन्नैकाः रश्नां द्वोर्यूपयोः परिव्ययति तस्मान्नैका
द्वौ पती विन्दते यं कामयेत स्यस्य जायेतेत्युपान्ते
तस्य व्यतिषजेत्स्यैवास्य जायते यं कामयेत पुमानस्य
जायेतेत्यान्तं तस्य प्र वैष्टयेत्पुमानेवास्य [16]

जायतेऽसुरा वै देवान्दखिणत उपानयन्तान्देवा
उपशयेनैवापानुदन्त तदुपशयस्योपशयत्वं यद्वखिणत
उपशय उपशये भ्रातृव्यापनुत्यै सर्वे वा अन्ये यूपाः

पशुमन्तोऽथोपशय एवापशुस्तस्य यजमानः पशुर्यन्न
निर्दिशेदार्ति- माच्छेद्यजमानोऽसौ ते पशुरिति निर्दिशेद्यं
द्विष्याद्यमेव [17]

द्वेष्टि तमस्मै पशुं निर्दिशति यदि न द्विष्यादाखुस्ते
पशुरिति ब्रूयान्न ग्राम्यान्पशून् हिनस्ति नारण्यान्प्रजापतिः
प्रजा असृजत सौऽन्नाद्येन व्यार्ध्यत स एतामेकादशिनीमपश्यत्
वै सौऽन्नाद्यमवारुन्द्ध यद्दश यूपा भवन्ति दशाख्वरा विराडन्न
विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्द्धे [18]

य एकादशः स्तन एवास्यै स दुह एवैनां तेन वज्रो वा
एषा सम्मीयते यदेकादशिनी सेश्वरा पुरस्तात्प्रत्यञ्च यज्ञः
सम्मर्दितोर्यत्पात्नीवतम्मिनोति यज्ञस्य प्रत्युत्तब्ध्यै सयत्वाय॥
[19]

रेतो यजमाने दधाति लोक ऐन्द्रः सप्तत्रिंशच्च॥5॥

प्रजापतिः प्रजा असृजत स रिरिचानोऽमन्यत
स एतामेकादशिनीमपश्यत्तया वै स आयुरिन्द्रियं
वीर्यमात्मन्नधत्त प्रजा इव खलु वा एष सृजते यो यजते स
एतर्हि रिरिचान इव यदेषैकादशिनी भवत्यायुरेव तयैन्द्रियं

वीर्यं यजमान आत्मन्धत्ते प्रैवाग्नेयेन वापयति मिथुनं
सारस्वत्या करोति रेतः [20]

सौम्येन दधाति प्र जनयति पौष्णेन बार्हस्पत्यो
भवति ब्रह्म वै देवानाम्बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवास्मै प्रजाः प्र
जनयति वैश्वदेवो भवति वैश्वदेव्यो वै प्रजाः प्रजा
एवास्मै प्र जनयतीन्द्रियमेवैन्द्रेणावरुन्दे विशम्मारुतेनौजो
बलमैन्द्राग्नेन प्रसवाय सावित्रो निर्वरुणत्वाय वारुणो मध्यत
ऐन्द्रमा लभते मध्यत एवेन्द्रियं यजमाने दधाति [21]

पुरस्तादैन्द्रस्य वैश्वदेवमालभते वैश्वदेवं वा अन्नमन्नमेव
पुरस्ताद्धत्ते तस्मात्पुरस्तादन्नमद्यत ऐन्द्रमालभ्य मारुतमा
लभते विड्वै मरुतो विशमेवास्मा अनु बध्नाति यदि
कामयेत् योऽवंगतः सोऽपं रुध्यतां योऽपरुद्धः सोऽव
गच्छत्वित्यैन्द्रस्य लोके वारुणमा लभेत वारुणस्य लोक
ऐन्द्रम् [22]

य एवावंगतः सोऽपं रुध्यते योऽपरुद्धः सोऽव गच्छति
यदि कामयेत् प्रजा मुह्येयुरिति पशून्यतिषजेत्प्रजा
एव मोहयति यदभिवाहृतोऽपां वारुणमालभेत प्रजा

वरुणो गृह्णीयादखिणत उदञ्चमा लभतेऽपवाहृतोऽ-
पाम्प्रजानामवरुणग्राहाय॥ [23]

वपया पट्टिंशच्च॥6॥

इन्द्रः पत्निया मनुमयाजयत्ताम्पर्यग्निकृतामुदंसृजत्तया
मनुरार्धोद्यत्पर्यग्निकृतम्पालीवतमुत्सृजति यामेव मनुरर्द्ध-
मार्धोत्तामेव यजमान ऋध्नोति यज्ञस्य वा अप्रतिष्ठिताद्यज्ञः
परा भवति यज्ञम्पराभवन्तं यजमानोऽनु परा भवति
यदाज्येन पालीवतः सःस्थापयति यज्ञस्य प्रतिष्ठित्यै
यज्ञम्प्रतितिष्ठन्तं यजमानोऽनु प्रति तिष्ठतीष्टं वपया [24]

भवत्यनिष्टं वशयाथं पालीवतेन प्र चरति तीर्थ एव प्र
चरत्यथो एतर्ह्येवास्य यामस्त्वाष्टो भवति त्वष्टा वै रेतसः
सिक्तस्य रूपाणि वि करोति तमेव वृषाणम्पत्नीष्वपि सृजति
सोऽस्मै रूपाणि वि करोति॥ [25]

अवं दाधार मित्रेणैव प्रीणाति षट्॥7॥

घ्नन्ति वा एतत्सोमं यदभिषुण्वन्ति यत्सौम्यो भवति
यथा मृतायानुस्तरणीं घ्नन्ति तादृगेव तद्यदुत्तरार्धे वा मध्ये
वा जुहुयादेवताभ्यः समदं दध्यादखिणार्धे जुहोत्येषा वै

पितॄणां दिग्स्वायामेव दिशि पितृन्निरवदयत उद्गातृभ्यो
हरन्ति सामदेवत्यो वै सौम्यो यदेव साम्रश्छम्बद्गुर्वन्ति
तस्यैव स शान्तिरव [26]

ईर्ष्यन्ते पवित्रं वै सौम्य आत्मानमेव पवयन्ते य
आत्मानं न परिपश्येदितासुः स्यादभिदिं कृत्वावेर्ष्येत
तस्मिन् ह्यात्मानम्परिपश्यत्यथो आत्मानमेव पवयते यो
गतमनाः स्यात्सोऽवेर्ष्येत यन्मे मनः परागतं यद्वा मे
अपरागतम्। राज्ञा सोमेन तद्वयमस्मासु धारयामसीति मन
एवात्मन्दाधार [27]

न गतमना भवत्यप वै तृतीयसवने यज्ञः क्रामतीजानादनीज
घृतस्य यजत्यग्निः सर्वा देवता विष्णुर्यज्ञो देवताश्चैव यज्ञं
च दाधारोपांशु यजति मिथुनत्वाय ब्रह्मवादिनो वदन्ति
मित्रो यज्ञस्य स्विष्टं युवते वरुणो दुरिष्टं क्व तर्हि यज्ञः
क्व यजमानो भवतीति यन्मैत्रावरुणीं वशामालभते मित्रेणैव
[28]

यज्ञस्य स्विष्टं शमयति वरुणेन दुरिष्टं नार्तिमाच्छति
यजमानो यथा वै लाङ्गलेनोर्वराम्प्रभिन्दन्त्येवमृक्सामे

य॒ज्ञम्प्र भि॑न्तो॒ यन्मै॑त्रावरु॒णीं व॒शामा॑लभ॒न्ते य॒ज्ञायै॑व
 प्रभि॑न्नाय॒ म॒त्यम॑न्ववा॒स्यति॑ शान्त्यै॒ या॒तया॑मानि॒ वा ए॒तस्य॑
 छ॒न्दाँसि॒ य ई॒जान॑श्छ॒न्दसा॑मेष॒ रसो॑ यद्व॒शा यन्मै॑त्रावरु॒णीं
 व॒शामा॑लभ॒न्ते छ॒न्दाँस्ये॑व पुन॒रा प्री॑णा॒त्यया॑तयामत्वा॒याथो॑
 छ॒न्दःस्वे॑व॒ रसं॑ दधाति॥ [29]

उ॒क्थ्यं दे॒वा अ॒मुष्मि॑ल्लौक॒ एका॑त्रच॒त्वारि॒ंशच्च॑॥४॥

दे॒वा वा इ॒न्द्रि॒यं वी॒र्यं॑ १ व्य॑भजन्त॒ ततो॑ यद॒त्यशि॑ष्यत॒
 तद॑तिग्रा॒ह्या अभ॑वन्तद॑तिग्रा॒ह्याणाम॑तिग्रा॒ह्यत्व॑य्यँद॑तिग्रा॒ह्या
 गृ॒ह्यन्त॑ इन्द्रि॒यमे॒व तद्वी॒र्यं॑ यज॑मान॒ आ॒त्मन्ध॑त्ते तेजं॑
 आग्ने॒येनै॑न्द्रि॒यमै॒न्द्रेण॑ ब्र॒ह्मव॑र्च॒सः सौ॒र्येणो॑प॒स्तम्भ॑नं॒ वा
 ए॒तद्य॑ज्ञस्य॒ यद॑तिग्रा॒ह्याश्च॑क्रे पृ॒ष्ठानि॒ यत्पृ॑ष्ठे॒ न गृ॑ह्णीयात्प्रा॒ञ्च
 य॒ज्ञम्पृ॑ष्ठानि॒ सः शृ॑णीयुर्यदु॒क्थ्ये॑ [30]

गृ॒ह्णीया॑त्प्र॒त्यञ्च॑ य॒ज्ञम॑तिग्रा॒ह्याः सः॑ शृ॑णीयुर्वि॒श्वजि॑ति
 सर्व॑पृ॒ष्ठे ग्र॑हीत॒व्या य॒ज्ञस्य॑ स॒वीर्य॑त्वाय॒ प्र॒जाप॑तिर्दे॒वेभ्यो॑
 य॒ज्ञान्वादि॑श॒त्स प्रि॒यास्त॑नूर॒प न्य॑धत्त॒ तद॑तिग्रा॒ह्या
 अभ॑वन्वित॑नुस्तस्य॒ य॒ज्ञ इ॒त्याहु॑र्यस्या॑तिग्रा॒ह्या न गृ॑ह्यन्त॒
 इ॒त्यप्य॑ग्नि॒ष्टोमे॑ ग्र॑हीत॒व्या य॒ज्ञस्य॑ सतनु॒त्वाय॑ दे॒वता॑ वै

सर्वाः सदृशीरासन्ता न व्यावृतमगच्छन्ते देवाः [31]

एत एतान्ग्रहानपश्यन्तानगृह्णताग्नेयमग्निरैन्द्रमिन्द्रः
सौर्यं सूर्यस्ततो वै तैऽन्याभिर्देवताभिर्व्यावृतमगच्छन्
यस्यैवं विदुषं एते ग्रहा गृह्यन्ते व्यावृतमेव पाप्मना
भ्रातृव्येण गच्छतीमे लोका ज्योतिष्मन्तः समावद्दीर्याः
कार्या इत्याहुराग्नेयेनास्मिल्लोके ज्योतिर्धत्त ऐन्द्रेणान्तरिक्ष
इन्द्रवायू हि सयुजौ सौर्येणामुष्मिल्लोके [32]

ज्योतिर्धत्ते ज्योतिष्मन्तोऽस्मा इमे लोका भवन्ति
समावद्दीर्यानिनान्कुरुत एतान् वै ग्रहान्बम्बाविश्ववयसाववित्ताम्
ताभ्यामिमे लोकाः पराश्चश्चार्वाश्चश्च प्राभुर्यस्यैवं विदुषं एते
ग्रहा गृह्यन्ते प्रास्मा इमे लोकाः पराश्चश्चार्वाश्चश्च भान्ति॥
[33]

दभ्रोत्यनभिपुतस्य गृह्णात्येकात्रविंशतिश्च॥9॥

देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वत तदसुरा अकुर्वत ते देवा
अदाभ्ये छन्दांसि सवनानि समस्थापयन्ततो देवा
अभवन्परासुरा यस्यैवं विदुषोऽदाभ्यो गृह्यते भवत्यात्मना
परास्य भ्रातृव्यो भवति यद्वै देवा असुरानदाभ्येना-

द॒भ्रुव॒न्तददा॑भ्यस्यादाभ्य॒त्वय्यँ॑ ए॒वं वेदं॑ द॒भ्रोत्ये॒व भ्रातृ॑व्यं
नैन॒मभ्रातृ॑व्यो द॒भ्रोति॑ [34]

ए॒षा वै प्र॒जाप॑तेरतिमो॒खिणी॑ नाम॑ त॒नूर्य॑ददा॑भ्य
उप॑नद्धस्य गृ॒ह्णात्य॑तिमु॒त्तया॑ अति॑ पा॒प्मान॒मभ्रातृ॑व्यम्मुच्यते॒ य
ए॒वं वेदं॑ घ्नन्ति॒ वा ए॒तत्सोमं॑ यद॑भिषु॒ण्वन्ति॒ सोमे॑ ह॒न्यमाने॑
य॒ज्ञो ह॑न्यते य॒ज्ञे यज॑मानो ब्रह्म॒वादि॑नो॒ वद॑न्ति किं॒ तद्य॒ज्ञे
यज॑मानः कुरु॒ते येन॑ जी॒वन्त्सु॒वर्गं॑ लो॒कमे॑तीति॒ जीव॑ग्र॒हो
वा ए॒ष यद॑दा॒भ्योऽन॑भिषु॒तस्य॑ गृ॒ह्णाति॑ जी॒वन्तमे॒वैनं॑
सु॒वर्गं॑ लो॒कं ग॑मयति॒ वि वा ए॒तद्य॒ज्ञं छि॑न्दन्ति॒ यद॑दा॒भ्ये
सऽस्था॒पय॑न्त्य॒शून॑पि॒ सृज॑ति य॒ज्ञस्य॑ संत॑त्यै॥ [35]

दि॒क्ष्व॒निति॑ वि॒श्रुति॑ञ्च॥10॥

दे॒वा वै प्र॒बाहु॑ग्र॒हान॑गृ॒ह्णत॑ स ए॒तम्प्र॒जाप॑तिर॒शुम॑पश्य॒त्तमं॑ गृ॒ह्ण
तेन॑ वै स आ॒ध्रो॑द्यस्यै॒वं वि॒दुषो॑ऽशु॒र्गृह्य॑तं ऋ॒ध्रोत्ये॒व
स॒कृद॑भिषु॒तस्य॑ गृ॒ह्णाति॑ स॒कृद्धि॑ स तेना॒ध्रो॑न्मन॑सा गृ॒ह्णाति॑
मन॑ इ॒व हि प्र॒जाप॑तिः प्र॒जाप॑ते॒रास्या॑ औदु॒म्बरे॑ण गृ॒ह्णात्य॑ूर्वा
उ॒दुम्ब॑र॒ ऊर्ज॑मे॒वाव॑ रु॒द्धे चतुः॑स्र॒क्ति भ॑वति दि॒ख्यु [36]

ए॒व प्र॑ति॒ तिष्ठ॑ति॒ यो वा अ॒शोरा॒यत॑नं॒ वेदा॒यत॑नवान्भवति॒

वामदेव्यमिति साम तद्वा अस्यायतनम्मनसा गायमानो
 गृह्णात्यायतनवानेव भवति यदध्वर्युरशुं गृह्णन्नार्धयेदुभाभ्यां
 नर्धयेताध्वर्यवे च यजमानाय च यदर्धयेदुभाभ्यामृध्येतानवानं
 गृह्णाति सैवास्यर्द्धिर्हिरण्यमभि व्यनित्यमृतं वै हिरण्यमायुः
 प्राण आयुषैवामृतमभि धिनोति शतमानम्भवति शतायुः
 पुरुषः शतेन्द्रिय आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठति॥ [37]

लोको विदुषः षोडशी गृह्यते यदुक्थ्ये धाम कल्पयन्ति सप्तचत्वारिंशच्च॥11॥

प्रजापतिर्देवेभ्यो यज्ञान्व्यादिशत्स रिरिचानोऽमन्यत्
 स यज्ञानां षोडशधेन्द्रियं वीर्यमात्मानमभि समंक्खिदत्
 तथ्योऽश्वंभवन्न वै षोडशी नाम यज्ञोऽस्ति यद्वाव
 षोडशः स्तोत्रं षोडशः शस्त्रं तेन षोडशी तथ्योऽश्विनः
 षोडशित्वय्यथ्योऽशी गृह्यते इन्द्रियमेव तद्वीर्यं यजमान
 आत्मन्धत्ते देवेभ्यो वै सुवर्गो लोकः [38]

न प्राभवत् एतं षोडशिनमपश्यन्तमगृह्यत् ततो वै
 तेभ्यः सुवर्गो लोकः प्राभवद्यथ्योऽशी गृह्यते सुवर्गस्य
 लोकस्याभिजित्या इन्द्रो वै देवानामानुजावर आसीत्स
 प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा एतं षोडशिनम्प्रायच्छत्तमगृहीत्

ततो वै सोऽग्रं देवतानाम्पर्येद्यस्यैवं विदुषः षोडशी गृह्यते
[39]

अग्रमेव समानानाम्पर्येति प्रातःसवने गृह्णाति वज्रो
वै षोडशी वज्रः प्रातःसवनः स्वादेवैनं योनेर्निर्गृह्णाति
सवनेसवनेऽभि गृह्णाति सवनात्सवनादेवैनम्प्र जनयति
तृतीयसवने पशुकामस्य गृह्णीयाद्वज्रो वै षोडशी
पशवस्तृतीयसवनवज्रेणैवास्मै तृतीयसवनात्पशूनं रुन्दे
नोक्थ्ये गृह्णीयात्प्रजा वै पशवं उक्थानि यदुक्थ्ये [40]

गृह्णीयात्प्रजाम्पशूनस्य निर्दहेदतिरात्रे पशुकामस्य
गृह्णीयाद्वज्रो वै षोडशी वज्रेणैवास्मै पशूनंवरुध्य
रात्रियोपरिष्ठाच्छमयत्यप्यग्निष्टोमे राज्ञ्यस्य गृह्णीयाद्वावृत्कामे
हि राज्ञ्यो यजते साह एवास्मै वज्रं गृह्णाति स एनं वज्रो
भूत्या इन्द्रे निर्वा दहत्येकविंशः स्तोत्रम्भवति प्रतिष्ठित्यै
हरिवच्छस्यत् इन्द्रस्य प्रियं धाम [41]

उपाप्नोति कनीयाः सि वै देवेषु छन्दाः स्यासञ्ज्यायाः स्यसुरे
ते देवाः कनीयसा छन्दसा ज्यायश्छन्दोऽभि व्यशः सन्ततो
वै तेऽसुराणां लोकमवृञ्जत् यत्कनीयसा छन्दसा

ज्याय॒श्छन्दो॑ऽभि वि॒श॑स॒न्ति॒ भ्रातृ॑व्यस्यै॒व तल्लो॒कं वृ॒द्धे
षड॒ख्यरा॒ण्यति॑ रेचयन्ति॒ षड्वा ऋ॒तव॑ ऋ॒तूने॒व प्री॑णाति
च॒त्वारि॒ पूर्वा॒ण्यव॑ कल्पयन्ति [42]

चतु॑ष्पद ए॒व प॒शून॑व॒ रुन्दे॒ द्वे उत्त॑रे द्वि॒पद॑ ए॒वाव॑
रुन्दे॒ऽनुष्टु॑भ॒मभि॒ सम्पा॑दयन्ति॒ वाग्वा अ॑नुष्टु॒प्तस्मा॑त्प्रा॒णानां॒
वागु॑त्त॒मा संम॑याविषिते सूर्ये॑ षोड॒शिनः॑ स्तो॒त्रमु॑पाक॒रोत्ये॒तस्मिन्
लो॒क इन्द्रो॑ वृ॒त्रम॑हन्त्सा॒ख्यादे॒व वज्र॑म्भ्रातृ॒व्याय॒ प्र
ह॑रत्य॒रुण॑पिश॒ङ्गोऽश्वो॑ द॒र्षिणै॒तद्वै वज्र॑स्य रू॒प॑ समृ॒द्ध्यै॥
[43]

॥ हरिः ओम् ॥ तैत्तिरीयसंहिता सप्तमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः ॥

Wr̥t̥: ॐsr̥pt̥on _out Pr̥sn̥